

Գեներալ Բաղմանյանը «վրաերթի է ենթարկում» Վահան գյուղը

Գեներալ Հայկազ Բաղմանյանը սարիներ ցարունակ հայտնվել է սարքեր սկանդալային դասնությունների մեջ: Մամուլում եղել են բազմաթիվ հրադարակումներ, բայց դրանցից հետո ոչինչ տեղի չի ունեցել, գեներալի գործերն ավելի են լավացել, քիզները՝ ծաղկել: Բանակի հրամանատարի ջիղը գրեթե ամեն օր կարելի է տեսնել Երևանի սարքեր սրահումների, ռեսուրսների մեծակայանում, փողոցներում, սեփական բեմադրակայանի մոտ: Այս ամենին զուգահեռ նա հասցնում է ղեկավարել ՀՀ զինված ուժերի բանակային կորուստներից մեկը: Ստորև ներկայացնում ենք Գեղարքունիքի մարզի սահմանամերձ Վահան գյուղի 275 բնակիչների ստրագուրայամբ «Հեռի» խմբագրությանը հասցեագրված նամակից մի հատված.

«1992-1994 թվականների ռազմական գործողությունների ժամանակ վահանցիները արհամարհել են վստահությունը, հեռուառար են սրբորեն դասնություններ հայրենի սահմանները: Այդ ծանր սարիներին ոչ մի վահանցի չի լինել իր հայրենի գյուղը, դպրոցն անգամ չի դադարեցրել իր ուսումնական դասարանները: Վահանի սահմանահաստատումն անհամար ոչ մի ֆայլ առաջխաղացում չի ունեցել: Վահանցիներն ամբողջ գյուղով են մասնակցել

Ֆայրերի մասնակցությանը: Տասնյոթ վահանցիներ զոհվել են այս հերոսամարտում, մի ֆանի ասանյակ մարդիկ՝ վիրավորվել, դարձել են հաճախողներ:

Մեր նախկին Կրասնոսելսկի արածաբանները տեղակայված կայազորի հրամանատար, գեներալ Բաղմանյանի այցելությունը մեր արածաբան դասարանի ուղեկցվում է մի ֆանի ջիղերի ցախմբով, ասանյակ թիկնադաշտներով՝ սարսափ արածներով բնակչության ցրանում: Նրա կամակասարները հաճախակի են ընդհարվում սարածի բնակչության հետ: Արհամարհում, նետանցում, ոսնահարում են ժողովրդի ինֆրասիությունը եւ արժանադասվությունը:

Օգոստոսի 30-ը վահանցիների համար սգո օր է: Ինչպես ամեն օրի, այնպես էլ այս օրի գյուղում նշվում էր 1992 թվականի օգոստոսի 30-ին զոհված չորս երիտասարդ վահանցիների հիշատակի օրը: Գեներալ Բաղմանյանի ցախմբում այդ օրը երեկոյան, ժամը 20.30-ի սահմաններում, զորամասից վերադառնալու ժամանակ Վահան-Ճամբարակ ճանապարհի 4-րդ կիլոմետրի հասկանում միտնամակուր, հզոր մեքենաների լույսերով կարացնում է դիմացից եկող ՎԱԶ 2106 մակնիշի ավտոմեքենայի վարորդին, որը, որդեգիր ձորը չգլուխի, ստիպված

կանգնում է: Այդ ժամանակ ջիղերից մեկը հեծնամատով հարվածում է կանգնած մեքենային՝ ձորը զորություն մղասակով: Մեքենայից իջած վահանցի երիտասարդները հարցնում են, թե ինչու խփեցին մեքենային: Թիկնազորի զոհները սկսում են փողոցային, լիքի արսահայտություններով հայտնել, ծեծի ենթարկել զոհներին: Այդ դառնիքի դեմ վարորդն է մոտենում վահանցիների մեկ ուրիշ մեքենա: Միջադեպը նկատելով՝ նրանք փորձում են տեղեկանալ, թե ինչու են ծեծում զոհներին: Պատասխանը լինում է այն, որ թիկնադաշտները հրազենի սարքեր տեսկանում կրակահերթ են բացում զոհների վրա: Բարեբախտաբար, մութը եւ տեղանի մղաստում են, որ զոհները կարողանան փախչել: Կրակոցներից զազնադաշտը եղած մոտակայի բնակիչները խուճախի մեջ են ընկնում:

Կասողած թիկնադաշտները սկսում են ջարդել վահանցիների մեքենաները: Ինֆրանցիների կրակահերթերից երջանիկ դասահարկանությունը զոհեր չեն լինում, ինչը կարող էր ել լինել: Տուժած երիտասարդների մեջ է եղել նաեւ մեր ցրանցից առաջինը զոհված Գրիգոր Ճաղարյանի զոհ: Գողը: Գրիգորը զոհվեց 1990 թվականի հոկտեմբերի 18-ին՝ թուրքի զոհակից, իսկ զոհն կարող էր զոհվել հայրց բանակի գեներալի զոհա-

կից: Գեներալ Բաղմանյանի հրամանով երկու երիտասարդների ասունում են մոտակա զորամաս եւ հրամանատարի աշխատանքային զազանաբար դաժան ծեծի են ենթարկում: Կասողածի հետեւանում երեք վահանցիներ սարքեր ասիճանի վնասվածներով տեղափոխվում են Ճամբարակի հիվանդանոց:

Այս բովանդակությամբ նամակ վահանցիները հանձնել են նաեւ ՀՀ վարչապետին՝ հույս ունենալով, որ Ս. Սարգսյանը կասարվածին կսա «արժանի գնահատական, եւ մեղավորները կսանան համարժեք դատաքննություն, որպեսզի հետագայում բացառվեն նման անհանդուրժելի դեպքերը: Մեր խնդրանքը բոլոր վահանցիների կողմից է»:

Վահանցիների այս նամակն արժեն կառավարությունում է, գեներալ Հայկազ Բաղմանյանն այժմ նույնպես Երևանում է: Բայց ի՞նչ դեպք է փոխվել դրանցից, համոզված եղե՞ք ոչինչ: Այդ գյուղն իր կարողությամբ Հայկազ Բաղմանյանի մեքենաների արժեքը չունի նույնիսկ: Այնպես որ, հետ վերցրե՞ք նամակը, վահանցիներ, ֆանի դեռ այլ դժբախտություններ Ձեր գյուղի գլխին չի բերել գեներալ Բաղմանյանը:

Է.Գ.Կ. ՌԱԳՎԱՍՏԱՐՅԱՆ
www.betq.am

Թրաֆիկինգը՝ սրկության նոր ձև

Սեռական շահագործման է ենթարկվել 120 տուժող

Թրաֆիկինգը ամբողջ աշխարհում մեծ խնդիր է դարձել: Յուրաֆանցյուր սարի ավելի ու ավելի մեծ թվով մարդիկ, մեծ մասամբ կանայք եւ երեխաներ, թրաֆիկինգի զոհ են դառնում սեռական կամ այլ բնույթի ցահագործման ենթարկվելով, ինչպես որ երկրի ներսում, այնպես էլ սահմաններից դուրս: Այս երեւոյթն աննախադեռ մակարդակների է հասել, կարելի է համարել սրկության նոր ձև: Գնայած բազմաթիվ միջոցառումներ են ձեռնարկվում, օրենքներ ու կոնվենցիաներ են ստորագրվում, վավերացվում, երեւոյթն օր օրի բարգավաճում է, խոսք ցահույթներ բերում ունանց: Հայաստանն էլ հետ չմնաց այդ չարիքի ու սարանցիկ երկիր համարվողների ցարից դարձավ բուն՝ մասակարարող երկիր: Հայ կանայք ու աղջիկները հիմնականում «փող են շինում»

Թուրքիայում, Արաբական եմիրություններում, Հունաստանում: Տարրինակ է, երբ մեր երկրում թրաֆիկինգն աճում էր, արդարադասությունն ցախարար Դավիթ Հարությունյանը հերժում էր այդ փաստը՝ երկու անգամ նշելով. «Որդես երեւոյթ թրաֆիկինգը Հայաստանում չկա եւ այդ մասին խոսելը դեռ վաղ է» (սեռ «Ազգի» 2004 թ. փետրվարի 17-ի համարի «Թրաֆիկինգը Հայաստանում» հոդվածը), ու կասակում էր, որ 2-3 դեռ լինի, թե չլինի... Ահա նման ծածկադմիտոց լայն հնարավորություններ էր ստեղծում եւ մարմնավաճառների, եւ կավասների եւ, իհարկե, թրաֆիկինգի թիզներով զբաղվողների համար ու նրանց «զբաղացին ջուր լցնում»:

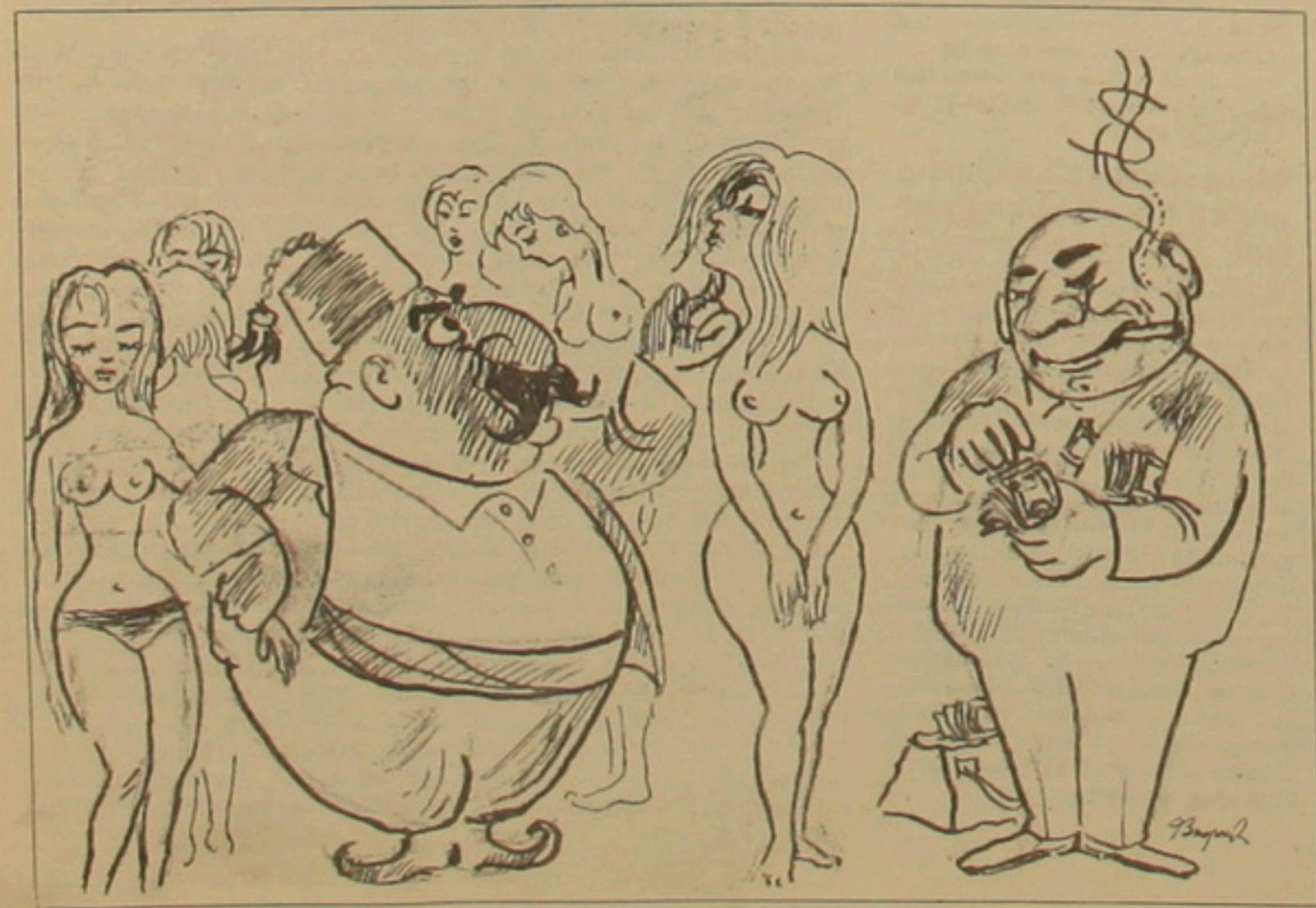
Ավաճող հիմնավորելու համար ներկայացնեն ՀՀ գլխավոր դասախազության իննչական վարչության

թրաֆիկինգի դեռ դայարի բաժնի այս սարվա 1-ին կիսամյակի ընթացում ՀՀ ր. օր. -ի 132, 132-1, 261, 262 հոդվածներով (բոլորը վերաբերում են թրաֆիկինգին) արձանագրած դեռերի եւ իննված գործերի ամբողջական սվայները: Վերը նշված չորս հոդվածներով կիսամյակում հանրադասության իննչական մարմինների վարույթներում իննվել է 25 իրական գործ, որոնցից 15-ը՝ 24 անձի նկատմամբ ուղարկվել է դասարան: 24 մեղադրյալից 13-ի նկատմամբ որդես խափանման միջոց է ընտրվել կայան, 11-ի նկատմամբ՝ չեռնամալու ստրագություն: Դաշի զոհած 24 անձից 21-ը եղել են կանայք, որոնցից 13-ի նկատմամբ խափանման միջոց է ընտրվել կայան, 8-ի նկատմամբ՝ չեռնամալու ստրագություն, իսկ 3 զոհարող նկատմամբ՝ մեկին՝ կայան, մյուս

սին՝ գրավ, երրորդին՝ երկրից չեռնամալու ստրագություն: Դաշի զոհած անձանցից 5-ը եղել են նախկինում դասված, բոլորն էլ համասեռ հանցագործությունների համար: Թրաֆիկինգի չորս հոդվածներով գործեր, գործի մասեր չեն կարվել: Կասեցվել է 5 գործ 6 անձի նկատմամբ: 16 ր. գործով հետախուզման մեջ է զսնվում 21 անձ, իսկ միջազգային հետախուզում է հայտարարվել 7 անձի նկատմամբ: Կիսամյակում սեռական ցահագործման է ենթարկվել 120 տուժող (սա փաստացի, իսկ թե ֆանիս է թախվել, իրավադաշտներին ստույգ հայտնի չէ, ֆանի որ ոչ դասնական սվայներով, դրանց թիվն անցնում է մի ֆանի հարյուրը), որոնցից 63-ին ցահագործել են Հայաստանում, 57-ին՝ արտերկրում, 30-ին՝ ԱՄԷ-ում, 27-ին՝ Թուրքիայում: Մարմնավաճառությամբ զբաղվելու համար վարչական դասասխանասվության է ենթարկվել 39 անձ: Համադասասխան ծառայությունների կողմից թժեկական ստուգման է ենթարկվել 125 անձ (մարմնավաճառ), որոնցից 18-25 սարկան՝ 35, 25-35 սարկան՝ 45, 35-45 սարկան՝ 43, 45-ից բարձր՝ 2 անձ: Կիսամյակում չորս հոդվածներով իննված 12 իրական գործով դասադասվել է 17 անձ՝ 16 կին, 1 զոհարող, ազասագրկման են դասադասվել 15-ը, 1-5 սարի ժամկետով, 14 կին, 1 զոհարող: Երկու կնոջ եւ երկու զոհարողու նկատմամբ էլ սուգամ է սահմանվել 300.000-400.000 դրամ:

Որան էլ դասժաչափերը խստացվում են, երեւոյթն չի նվազում, ֆանի դեռ կան այնպիսի վայ թիզներ, որոնք հանում անձնական ցահի դասաստ են հարազատ կնոջ, իրոջը, բարկեւանի վաճառի հանել, այն էլ Թուրքիայում, երբ դասակարգի հայրենի օջախներից օված հայ կանայք ու աղջիկները իրենց ցփրաս գեռն էին գցում, որ չդողծվեն, իսկ հիմա մի ֆանի հարյուր դոլարի համար դասաստ են ծախվել...

ՄԱՐԻՆԱ ՄԱՎԱԹԱՆ

Ընտրությունից ընտրություն հիշվող սահմանամերձ գյուղը

Կայան ավանցից մինչեւ արդեբեանկան սահմանակից բնակավայր մի ֆանի ասանյակ մեք է՝ կիլոմեթր էլ չի կազմում: Տավուտի մարզի այս բնակավայրի յուրաֆանցյուր բնակիչ Կայանի գլխավոր փողոցով ֆայլող օտարականից զգուցանում է, որ ճանադարի վերջը Հայաստան-Ադրբեջան սահմանն է եւ ցաս մոտ՝ լուսավորության հերթական սյունից սկսած: Սահմանագլխին նախկինում անցնող-դարձողն ողջունող հայտուի արձանը, որ տեղացիներն Արեւիկ են անվանում, այսօր միայն հեռվից է տեսնելի: Նույնպես հեռվից է նկատելի բույսերով ծածկված Հայաստան-Ադրբեջան ճանադարից, որ եզրավորված է մոեի ու վարդի թիերով: Կայանցիներից մի ֆանից դասեցին, որ այդիներում երկու կողմերին էլ լսելի են միմյանց ձայները, բայց անիրական՝ որեւէ խոսքի փոխանակումը: Սահմանի երկու կողմերում էլ ձգվող խաղողի այգիները բերրի են եւ ծանրաբեռնված եղողողացող բերով: Գնայած դրան, Կայանում մեակման ենթակա հող չկա, ինչպես սարեցներից մեկն ասաց՝ մնացել է սահմանից այն կողմ: Փոխարենը կայանցիներից ուման մեակախողը են սացել հարեւան Այգեհովիտի սարածում: Սակայն եղածը ավանի բնակչությանը գրեթե չի դառնում սոցիալական ծանր խնդիրներից: Ի դեռ, Կայանը ծերացող բնակավայր համարել էլ սխալ կլինի. «Երիտասարդներ ցաս կան գյուղում՝ չեն ամուսնանում: Աշխատանքի, սոցիալական խնդիրները ցաս են, լուծումն էլ արեւելում են փնտրում, գնում ու մնում են», տեղացից բերցրեց Կայանի միջնակարգ դպրոցի սօտեն Լեւոն Վարդանյանը: Տավուտի փարթած բնության գրկում, խորհրդային եղբայրական հանրադասությունների սահմանագլխին ֆաղաֆաշիկ բնակավայր ունենալը կարեւորելով, կատուցել են մի երկու ասանյակ խուռեւոյթ կա բնակիչներին աշխատանքով ադախովել տեղում գործող ծխախոտի գործարանում, որն այսօր ավերակ է ընդամենը:

Այսօր Կայան ավանի բնակիչները 370-ն են: Նրանցից գոնե մեզ հետ գրուցողները հարասանում են իրենց օղ ու ջրով, բնության ու իրենց աշխատանքի դարձաներով՝ դաստնեղով, որոնք իրոք համեղ են եւ ոչ միայն. «Մեր մոեը ծեր ցլորի չափ ա ու ցաս համեղ, անցառն էլ լին ա դաստնեղով: Ենա հավաքի ու ծախի ափսոս, մեզ մոտ ցաս էժամ ա», դասեց դասանի Տիգրան Երիցյանն ու անմիջադեռ հարցրեց. «Երեւան մոեը ի՞նչ արժե»: Թվերի սարեւոյթն ուղեկանակից էլ ավելի էր՝ թե երեւանում 500-600, ադա Կայանում մոեի անեցից բարձր գինը 250 դրամ է: Տիգրանը չզարմացավ, միայն ափսոսաց: Ընթանից մեծ է, աշխատող միայն հայրը, դայանազգային զինծառայող է: Հետո դասանին հետախուզեց, թե երեւանում ոնց են ադում, գործ կա՞, ու ինն էլ դասասխանց. «Դե, երեւան գործ կինի, բայց անսառնել ու բաղեր կա՞ն»: Երեւանում ադրելու մասին հարցին Տիգրանը ցաս շիտակ դասասխան թվեց՝ առանց դաշ անգամ մեաեելու. «Երեւան սկի եղած կան, որ գիտեմա՞ կարեմ, թե չէ: Մեր գյուղից են միջով դիլիջան են ֆյացած: Իմ դպրոցը յուլա սանեմ, բաղեր անեք չորդեմ, անսառ փնամ մոեի, դայանի, բայց դե ինսիտուս կարայի՞ չի բողոքի»:

Կայան ավանում իրադարձությունները ինչ են, վերցնող եղել է խորհրդարանական ընտրությունների ժամանակ, հաջորդն էլ կայանցիները վստահ են, որ կլինի նախագահական ընտրության ժամանակ:

Ն.Ն.Ս. ԳԵՏՈՐՈՍՅԱՆ

